

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2016. március hó 23. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A hivatali vesztegetés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2014. március hó 25. napján nyilvánosan kihirdetett **1.B.1110/2012/14.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy

a bűncselekmény megnevezése **hivatali** vesztegetés büntette,

a vádlottat szabadságvesztésre és Magyarország területéről kiutasításra ítéltnek tekinti,

a szabadságvesztést - végrehajtásának elrendelése esetén - börtönben rendeli végrehajtani,

a szabadságvesztésből - a végrehajtás elrendelése esetén - a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 3.175,- (háromezer-egyszázhetvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint, míg az elsőfokú eljárásban felmerült további 90.805,- (kilencvenezer-nyolcszázöt) forint, illetve a másodfokú eljárásban felmerült 33.435,- (harmincháromezer-négyszázharmincöt) bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat vesztegetés büntette [Btk. 293. § (1) bekezdés] miatt 9 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönre és 2 év kiutasításra ítélte.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből - annak végrehajtása esetén - leghamarabb a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Az eljárás során lefoglalt 20 euróra vagyonekbeosztást rendelt el, rendelkezett a további bűnjelről és az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 29.554,- forint megfizetésére kötelezte, míg 63.474,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést jelentett be a vádlott felmentés, téves tényállás megállapítása, téves következtetés levonása miatt, valamint enyhítés, a felfüggesztés próbaidejének

rövidebb tartamban történő megállapítása és a kiutasítás mellőzése, harmadlagosan az eljárás megismétlése érdekében. Fellebbezett a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

A vádlott fellebbezésének joghatályosságát illetően az ítélet tábla a következőket állapította meg: az Igazságügyi Minisztérium többszöri megkeresésre is azt a tájékoztatást adta, hogy a nemzetközi jogsegély keretében történő kézbesítést a szerb hatóság nem igazolta vissza. A vádlott a fellebbezés írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy a fellebbezését a kézbesítésétől számított nyolc napon belül küldte meg. A fellebbezés a fenti körülményekre figyelemmel joghatályos az ítélet tábla álláspontja szerint, hiszen kétség esetén a vádlott javára kell dönten.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta. Eljárása során a perrendi szabályok betartásával járt el.

A bizonyítékok mérlegelésével hiánytalan és megalapozott tényállást állapított meg, azt a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján csak annyiban helyesbíti, hogy a tényállásból a jogi indokolásba utalja annak megállapítását és jogszabályi alapját, hogy **(tanú neve)** pénzügyőr zászlós hivatalos személynek minősül.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak, lényegében azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését elvetve, a terhelő bizonyítékokat elfogadva, bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben megállapította.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során logikus indokát adta annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el, azt milyen bizonyítékok cáfolták, továbbá tényből tényre is helyes következtetést vont a vádlott szándékát illetően.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség. Így a tényállás támadó és a vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból a törvényszék helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette. Annak megnevezése azonban helyesbítésre szorul, mert az helyesen hivatali vesztegetés büntette, figyelemmel a 61. számú BK vélemény 1.a. pontjában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a vádlottal szemben az elbíráláskor hatályos Btk.-t, hiszen a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb rendelkezésre figyelemmel e törvény alkalmazása biztosít a vádlottra nézve kedvezőbb elbírálást.

A bűnösségi körülményeket tekintve az ítélet tábla további enyhítő körülményként értékelte az időmúlást, hiszen a bűncselekmény elkövetése óta több mint négy év, és az első fokú ítélet óta is egy év eltelt.

A vádlott által elkövetett bűncselekményt a törvény 3 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Az elsőfokú bíróság indokolásában utalt arra, hogy a vádlottal szemben a középértéket túl súlyosnak ítélte, de annak tartamát nem jelölte meg, ami 1 év 7 hónap 15 nap.

A jelentős időmúlásra figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint indokolt a vádlott javára a középértéktől való eltérés. A törvényszék által kiszabott 9 hónap szabadságvesztés arányos, de annak további enyhítése nem indokolt.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság amikor börtönt szabott ki, továbbá hogy nem jelölte meg, hogy a kiutasítás Magyarország területére szól. Ezért az ítélet tábla a vádlottat szabadságvesztésre és Magyarország területéről kiutasításra ítéltek tekintette.

A kiutasítás szükséges és indokolt a vádlott által elkövetett bűncselekmény jellegére figyelemmel, mellőzésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget, annak tartama is arányos.

Nem tévedett a törvényszék, amikor úgy ítélte, hogy a büntetlen előéletű vádlottal szemben a szabadságvesztés azonnali végrehajtása nélkül is megvalósulnak a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok. Ezért helyes a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése és a próbaidő tartama is arányos.

Helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a feltételes szabadságról, azonban a rendelkező rész megfogalmazása nem a törvény szövegének megfelelő, így azt a másodfokú bíróság határozatában pontosította.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

Az ítélet tábla a vádlott vonatkozásában vizsgálta a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatra figyelemmel az előzetes mentesítés lehetőségét a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján. Töretlen a bírói gyakorlat a vonatkozásban, hogy a korrupciós, illetve hivatali bűncselekmény elkövetőivel szemben a cselekmény jellegére figyelemmel nem indokolt az előzetes mentesítés alkalmazása. Így erre is figyelemmel az ítélet tábla a vádlottat nem ítélte az előzetes mentesítésre érdemesnek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban a vádlott védelmével 3.175,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdés és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság.

Az első fokú ítélet fordításával 90.805,- forint, míg a fellebbezési eljárásban a fordítással és a tolmácsolással összesen 33.435,- forint bűnügyi költség merült fel, melyről megállapította, hogy azt az állam viseli a Be. 383. § (2) bekezdése alapján.

Szeged, 2016. március hó 23. napja

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.. Benedek Tibor sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.658/2015/13. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 1.B.1110/2012/14. számú ítélete a jelen végzés folytán jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2016. március 23.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke